

ԱԶՔԻ ՀԻՒԱՆԳՈՒԹԻՒՆՆԵՐ.

Բոլոր մարդիկ արդեօք միակերպ լաւ են տեսնում: Այ, և սա կախումն ունի աչքի կազմութեան շատ փոքր զանազանութենից: Այն մարդիկ որոնք ունին դուրս ցցուած աչքեր, հեռու գտնված բաները ամենևին չեն տեսնում: Բայց շատ լաւ նկատումեն այն, ինչ որ մօտ է և սորա համար կոչվումեն «կարճատես»: Իսկ նոքա, որոնք աւելի հարթ աչքեր ունին, ընդհակառակն իւրեանցից հեռու գտնված իրերը լաւ են տեսնում, և վատ են տեսնում այն, ինչ որ իւրեանց աչքի առաջն է: Ուստի կոչվումեն «հեռատես»: Աւերջապէս կան մարդիկ, որոնք ունին ոչ ուռած, և ոչ հարթ աչքեր, բայց պահպանումեն կարեւոր չափաւորութիւն կանոնաւոր տեսողութեան հետ, կարող են լաւ տեսնել միակերպ շատ հեռու գտնված առարկաները և փոքր տիպը թէ մօտից և թէ հեռուից: Այդպիսի տեսողութիւնը առանց պատահական վնասների մեծ մասամբ պահպանվումէ մինչև խորին ծերութիւն:

Տեսողութեան այս բոլոր զանազան աստիճանները անցնումեն ժառանգաբար կամ սկսվումեն ժամանակով յայտնի պատճառներից: Արձատեսութիւնը ամենից շատ յառաջանումէ դպրոցներում, միշտ փոքր տիպեր կարդալուց, վատ լոյսից և գլուխը կախ պահելուց: Արիտասարդական հասակում առհասարակ այն ամեն պարապմունքը, որոնք պահանջումեն ուժգին տեսողութիւն, օրինակ, կարը, մանր իրերի կտրելը, տառերի շարելը տպագրութեան համար և ըն. յառաջացնումեն կարճատեսութիւն: Այն աչքերը, որոնք կանոնաւոր տեսողութիւն ունին ծերութեան ժամանակ մօտակայ իրերը տեսնելու ընդունակութիւնը կորցնումեն և դառնումեն հեռատես:

Ի՞նչպէս ուղղելու է արդեօք տեսողութեան պակասութիւնը: Գորա համար հարկաւոր է խուսափել այն ամեն բաներից, որոնք յառաջացնում են կարճատեսութիւն:

Հարկաւոր չէ յոգնեցնել աչքերը յարատե կարդալուց և աշխատութենից, լաւ է պարապել միայն ցերեկեան պոյժառ լոյսով, վարժեցնել աչքերը հեռի առարկաների տեսողութեամբ, չգործածել խմբիքներ, որոնք շատացնումեն արիւնի հոսումը դէպի աչքերը և ըն. Եթէ պատահումեն կարճատեսներ, կամ հեռատեսներ, նոքա չեն կարող բժշկվիլ ոչ մի միջոցով, թէև հնչտ կերպով կարելի է ուղղել այս պակասութիւնը, գործածելով գոգաւոր կամ ուռուցաւոր ապակիների, որոնք լաւ ընտրված պիտի լինին նայելով աչքին: Այս ապակիները ընդհանրապէս կոչվումեն «ակնոց» և պոյժառ լոյսից խուսափելու համար տալիս են նոցա կապտագոյն նսեմութիւն:

Ակնոցների դինը 1',—3 մանէթ է և աւելի, նայելով ապակու շինուածքին. այս ապակիներից հարկաւոր է զանազանել պահպանակները, կապոյտ գոյնով ներկված հարթ հասարակ ապակիներով, չափազանց

պայծառ լոյսից պաշտօնականիլու համար, սոցա զինը մեծ չէ:

Պա՞ն արդեօք աչքի ուրիշ հիւանդութիւններն ևս: Աչքը որպէս շափազանց քնքոյշ գործարան ենթարկւումէ շատ յաճախ զանազան տեսակ ցաւերին: որոնց ընդհանրապէս «աչքերի բորբոքումն» անուն ենք տալիս: Այս ցաւերին յաճախ ենթարկւումեն առհասարակ այն մարդիկ, որոնք հարկադրված են աշխատել փոշու մէջ, գործարաններում, որտեղ լինում է կծու գազը և ծուխը և նորայ որոնք ապրումեն վատ բնակարաններում: նաև նորայ որոնք աշխատումեն վատ լոյսի առաջ և լին: Աչքը մեզ համար այնպիսի երեւիլի գործարան է և այնչափ քնքոյշ է շինված, որ նորան շատ հեշտութեամբ կարելի է խանդարում պատճառել անյարմար բժշկութեամբ: ուստի կարևոր է խիստ զգուշանալ անային միջոցներից, և որչափ կարելի է ամեն անգամ բժշկին պէտքէ զիմել խորհրդի, միայն նորա բացակայութեան ժամանակն այն միջոցները հարկաւոր է գործադրել, որոնց մասին ներքև պիտի խօսվի:

Աչքերի բորբոքման նշաններն ի՞նչ կարող է համարվել արդեօք: Բորբոքման նշաններն են. զգացումն իրր թէ մի օտար մարմին կայ աչքի կօպերի տակ, տաքութիւն, ցաւ, կարմրութիւն և աչքի արիւնի անօթների մեծանալը:

Հիւանդը չէ կարողանում տանել լոյսին, միշտ սրբումէ աչքերը, որից թափւումէ մեծ քանակութեամբ տաք արտասուք, զգումէ գլխացաւ և մինչև անգամ տենդային տրամադրութիւն:

Չորս կամ հինգ օրից յետոյ հոսումէ հիւթ մանուսանդ զիշերը. այս հիւթը չորանումէ և բոլորովին կպցնումէ կօպերը. եթէ բորբոքումն սաստիկ է, այն ժամանակ կօպերի վերայ դոյանումեն վէրքեր, որոնք միմեկնումեն տեսողութիւնը և մինչև անգամ կարող են բոլորովին փչացնել նորան:

Ի՞նչ պատահարներն են յառաջացնում արդեօք աչքերի բորբոքումը:

Աչքի բորբոքումն յառաջանումէ ցրտից, խիստ թափանցիկ քամուց, աչքի մէջ ուրիշ մարմնիկների ներկայութենից, սաստիկ լոյսից, երկար ժամանակ ուժգին նայելուց փայլուն իրերի վերայ, և լին:

Եթէ բժիշկը բացակայ է, արդեօք ի՞նչ հնարներ գործ. զնելու է:

Եթէ բորբոքումն յառաջացած է օտար մարմնիկների ներկայութենից աչքի մէջ, հարկաւոր է այն ժամանակ ամէնից առաջ հեռացնել նոցա յետոյ խիստ բորբոքման ժամանակ քուլքերին աղբուկ կպցնել և տալ լուծողական, օրը մի քանի անգամ. օրինակ, Ալէքսանդրեան տերեր. (2 զրախմա տերեր 6 ունց ջրի մէջ ելիլ թէյի կամ լիմոնի հիւթի հետ), (զրախմը — 8 1/2 կ.), Պամ Բէվէնի փոշին 20 զրան մի ումպով (զրախմը — 8 կ.) մամուխի կեղևի կամ շան բեղմի խաշու, (1 ունց կեղև (զինը 3 կ.) 6 ունց ջրի մէջ, ամեն երկու ժամը խմել մի սեղանի զգալ:

Աչքը հարկաւոր է պահպանել լոյսից, պէտքէ զհակել հիւանդին մուխ սննեակում, որի օդը պէտքէ յաճախ փոխել, նշանակել պահեցողու-

Թիւն, աչքերի վերայ միշտ սառն ջրով քաթան պիտի դնել, միայն խիստ ցաւի և կտրտելու ժամանակ կարելի է ածել մի քանի կաթիլ տորապին. (ծծմբաթթուածի տորապինից մի գրան չորս գրամմա ջրով) (գրանը — 22 1/4 կ.) (օրը 3 անգամ)։ Սորա համար ամենից լաւն է հիւանդին նստեցնել աթոռի վերայ, սակաւ ինչ բարձրացնել գլուխը, նայել տալ հակառակողմը և այս ժամանակ կաթեցնել մի քանի կաթիլ գորա համար պատրաստված փետուրի գրչով։

Գրիչը կտրելու է երկու կողմից, փոքր ծակով ծայրը ընկղմելու է կաթիլների մէջ, պինդ սեղմելով աւելի մեծ մատով լայն ծայրը, յետոյ գրիչը մտնեցնելու է աչքին. եթէ այդ ժամանակ վերցնենք սեղմող մատը, հեղուկը ինքն իւրեան կհոսէ։ Սորա համար յարմար ապակէ խողովակ ծախվումէ դեղարանում։ Երբ աչքի բորբոքումը խստից խրօնկական է դառնում, այն ժամանակ կարելի է գործածել ցինկի կաթիլներ (ծծմբաթթուածի ցինկից մի գրան, երեք գրամմա մաքուր ջրի մէջ. օրը 2 անգ.) և կամ դնել քաթան ամեն մի 1/4 ժամը ծծմբաթթուածի ցինկի երեք գրանը մի ունց ջրի մէջ լուծված։ Արքան աչքացաւը նուազումէ, կարելի է քիչ քիչ լուսացնել սենեակը, հրամայել սննդարար կերակուրների գործածութիւն, բայց մի քանի ժամանակ հարկաւոր է մոմի լոյսով կարգալու և պարապելու թղլ չտալ։

Ի՞նչ անելու է, առանց կարմրութեան և բորբոքման, աչքերի ցաւած ժամանակ։ Շիկելու չէ աչքերը ձեռով, լուսնալու է մարուր ջրով և զնելու է աչքի վերայ արձձի ջրով (СВИНЦОВАЯ ВОДА) թրջված քաթան (ունցը մի կ.)։

Ի՞նչ անելու է կոպրի լորձային թաղանթի բորբոքման միջոցին։

Գարձնելու է կոպը, որտեղ կերևի խիստ կարմրութիւն, ցածացնելու է նորան մի փոքր մինչև որ ծածկէ աչքը և քսելու է նորա վերայ գրչի մէջ զրված կապոյտ քարով, յետոյ վրձինով կամ թաշկինակով լուսնալու է ջրով, որ քարի լուծուածքը չմնայ աչքի մէջ։ Նոյնը անելու է և ներքին կոպին. այս գործողութիւնը կրկնելու է ամեն օր մինչև որ բորբոքումն անցնի, բացի սորանից զնելու է սառն քաթան և հոգալու է ստամբսի կանոնաւորութեան մասին։

Կ. Վ.

ԱԿԱՆՁԻ ՑԱՒԵՐ.

Ի՞՞ճն է յառաջացնում ախանջի ցաւը։

Ախանջը ինչպէս լսելիքի գործարան թէև բոլորովին քնքոյշ կազմութիւն ունի, սակայն նոյնչափ վտանգներին չէ ենթարկված որչափ աչքը, և իւր ծածկված գրութեան շնորհով չազիւ հիւանդանումէ կողմնակի պատճառներից, Ախանջի ցաւը յառաջանումէ ախանջի կեղտի հաւարումից, ցրտահարութենից, կողմնակի իրերի, օրինակ, միջատների, կեռասի կորիզների, տաշեղների ներկայութենից։

Ի՞նչ անելու է, երբ ախանջի կեղտը հաւարվումէ։

Լսելիքի գործարանը պահանջումէ շափազանց մաքրութիւն առանձնապէս այն մարդիկներէն, որոնք ենթարկւած են լսելու բժութեանը որովհետեւ մածուցիչ հիւթի հաւաքումն ականջի մէջ, որը անուանւում է ականջի կեղտ, մեծ մասամբ լինումէ ձերերի և անմաքուր մարդիկների խլութեան պատճառ: Ահալը հաւաքւելով, ժամանակով դոյացնումէ ամուր խցան, որը երբեմն խիստ դժուար է լինում հեռացնել ականջից առանց բժշկի օգնութեան: Ամենից առաջ հարկաւոր է նորան փափկացնել, ներս ածելով ականջի մէջ գաթալի ծաղիկ տաք խաշուն (ալտէյնի արմատը), օձառի ջուր, քաղցր նուշի խղբ (գրախմբ—5 կ.) կամ դիցէրին (գրախմբ—4 կ.): Ականջի ողողումը բաւական դժուար պիտի լինի և շատ յաճախ որ կեղտը շուտ փափկանայ, յետոյ հանելու է նորան ականջի քշիորիկով, ծածկելով ականջը մի քանի անգամ բամբակով և բոլորովին մաքրումեն նորան:

Ի՞նչպէս հեռացնելու է արդեօք ականջից կողմնակի մարմինը:

Գիշերը երբ որ ականջի մէջ ընկնումէ որ և իցէ միջատ, հարկաւոր է նորան այնտեղից հեռացնելու փորձ փորձել, լցնելով ականջի մէջ տաք ջուր, կամ ականջի մէջ իւղ ածելով, որի մէջ ընկղմումէ և սատակումէ միջատը, յետոյ հիւանդ ականջի վերայ պտտելու է, որ միջատը կարողանայ ջրի հետ դուրս գալ: Այս գործողութիւնը քանի մի անգամ կրկնելով, միշտ կարելի է նպատակին հասնել: Եթէ անզորւթութենից յանկարծ ականջի մէջ ընկաւ մի կողմնակի մարմին, այն ժամանակ հարկաւոր է նոյնպէս նորան հեռացնել փորձել, տաք ջուր ներս ածելով:

Երբ սա չէ օգնում, կարելի է փորձել որ դուրս քաշվի ականջի քրչփորով և կամ կոր երկաթի ճանկով, զգուշութեամբ հարկաւոր է տանել ճանկը ականջի կաշու և կողմնակի մարմնի մէջ և թեթեւ կերպով դուրս քաշելու է, դարձնելով ճանկը այնպէս, որ յարմար լինի բռնել դուրս քաշելի մարմինը: Հարկաւոր չէ շափազանց սեղմել գործիքով, որովհետեւ սա կարող է բորբոքումն յառաջացնել: Եթէ առաջին փորձը չօգնեց, այլ հարկաւոր չէ շարունակել, որովհետեւ կողմնակի մարմինը կարող է աւելի ներս քաշվել, այլ շուտ պէտքէ կանչել բժշկին, որը ականջի հայելու օգնութեամբ կամ ունելիքով հեշտ կարող է օգնել վտանգին:

Երբ ականջի մէջ բորբոքում կայ, ի՞նչպէս կարելի է իմանալ:

Նա յայտնւումէ խիստ ցաւով, ականջ ծակծկելուց, կարմրութենից, ուռոյցից, տաքութենից, և երբեմն շատ թէ քիչ թանձր հիւթի հոսելուց:

Հարկաւոր է արդեօք բժշկել ականջի բորբոքումը: Անշուշտ որովհետեւ նա կարող է տարածվել ուղեղի մէջ և կարող է լինել վտանգաւոր հիւանդութեան պատճառ, ուստի անմիջապէս դիմելու է բժշկի օգնութեան: Բժշկի բացակայութեան ժամանակ, ականջի ետևը տղրուկ կպցնելու է, ընդունելու է միշտ լուծողական և ողողելու է ականջը երկու ժամը մի ան-

